

РЕШЕНИЕ

№ 399

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10202** по описа за **2024** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Ц. Р. К. от [населено място], срещу решение № 3660/09.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 7361/2024 г. на СРС, 94-и състав, с което е потвърдено НП № 24-4332-007106/03.04.2024 г., издадено от началник сектор при ОПП при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 186, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 900,00 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът не е извършил обективна и всестранна проверка на фактите и не е обсъдил в цялост възраженията срещу НП и АУАН, като твърди, че не е управлявал той процесното МПС на посочената в НП дата. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП.

В съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, не взема становище по жалбата. В съдебно заседание се представлява от юк М., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 05.05.2023 г. в 16:23 часа жалбоподателят управлявал собствения си лек автомобил марка „БМВ“, модел „750 d x Drive “ с регистрационен номер немски образец ВКV703, в [населено място] по [улица]до разклона за ЦСПП - МВР с посока на движение от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място със скорост от 123 км/ч. Нарушението е установено с АТСС-CORDON M2 с номер MD1193. За нарушението е направен снимков материал. Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същия е собственост на Ц. Р. К.. Представяна е декларация по чл. 188 от ЗДвП от 12.12.2023 г., с която декларира, че лекият автомобил на 05.05.2023 г., около 16.23 ч. е управляван от него.

След установяване на извършеното нарушение и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена и лицето, което го е управлявало, е издаден АУАН № 0619557/23.01.2024 г. от мл. автоконтрольор при Отдел „ПП“ при СДВР, в който било описано констатираното нарушение. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1, вр. чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя, в присъствието на двама свидетели. АУАН е подписан без възражения, такива не са направени и в срока за това.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 24-4332-007106/03.04.2024 г., издадено от началник сектор, в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 900 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

НП е връчено на жалбоподателя на 17.04.2024 г.

По делото е представена справка картон на водача, от която се установява, че на жалбоподателя са издавани множество НП за нарушения на ЗДвП.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП.

Представени са по делото Извлечение от регистъра на одобрени типове средства за измерване от сайта на БИМ, решение за одобрение на типа на уреда за измерване на Държавен институт по метрология на Република Х., ведно с превод на български език, протокол № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. на БИМ, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" от проверка на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD 1193, от които се установява, че измервателното средство е от одобрен тип и е преминало периодична проверка за годност.

Представен е Протокол рег. № 4332p-31496/09.05.2023 г. за използване на автоматизирано техническо средство или система, ежедневна форма на отчет от

05.05.2023 г. и снимков материал, схема за организация на движението по [улица]в [населено място] при разклона към ЦСПП - МВР с посока на движение от [населено място] към [населено място] към дата 05.05.2023 г., отговор от ГД "Национална полиция" рег. № 328600-41380/21.06.2024 г., ведно с приложение - справка по Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 година за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата (Директива (ЕС) 2015/413 на ЕП и на Съвета), отговор от ГД "Национална полиция" рег. № 328600-46041/12.07.2024 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 3660/09.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 7361/2024 г., с което е потвърдил НП № 24-4332-007106/03.04.2024 г., издадено от началник сектор при ОПП при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 900 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция е представена справка за нарушител/водач, актуална към датата на съдебното заседание и ръководство за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 3660/09.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 7361/2024 г., с което СРС е потвърдил НП № 24-4332-007106/03.04.2024 г., издадено от началник сектор при ОПП при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, на Ц. Р. К., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 900 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от три месеца.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който

подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ц. К., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган - мл. автоконтролър при ОПП-СДВР, а НП от началник сектор към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на актосъставителя и приобщения снимков материал. Приел, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 05.05.2023 г., в 16.23 ч. в [населено място], на бул. Б. шосе, с посока на движение от [населено място] към [населено място], К. е управлявал лек автомобил „БМВ“, с рег. № ВКВ703, като на разклона за ЦСПП-МВР, при ограничение 50 км./ч. за населено място, управлява с наказуема превишена скорост 123 км./ч. В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвана мобилна система за контрол на скоростта ATCC-CORDON M2 с номер MD1193, която заснема автомобила, точна дата, час, рег. номер на МПС и скорост, данните от която са подробно описани, в издадения АУАН и в последствие в НП. Представени са доказателства за изправност на техническото средство, като е представен протокол от проверка на мобилната система от 14.03.2023 г. От писмо на АПИ е видно, че процесният участък попада на територията на [населено място]. Ето защо в

оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост над 50 km/h, нарушителя се наказва с глоба от 700 лв., и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 900 лв. и три месеца лишаване от свобода, поради което невъзможно е намаляването на нито едно от двете кумулативно предвидени наказания. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

Не може да бъде споделено възражението на жалбоподателя, че не е установено категорично, че той е управлявал автомобила на процесната дата. От доказателствата по делото - декларация по чл. 188 от ЗДвП от 12.12.2023 г. се установява категорично, че именно той е управлявал МПС. Представеният договор за отдаване под наем на МПС едва в съдебна фаза, с писмените бележки след проведеното о.с.з., съдът счита за част от защитната теза на жалбоподателят и правилно не е кредитиран от СРС. В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. Скорост 123 км./ч. за населено място е твърде висока скорост, създаваща реална предпоставка за реализиране на ПТП. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна. За извършеното нарушение е проведена процедурата по налагане на наказание със съставяне на АУАН и НП, т.е. по общият ред по ЗАНН за ангажиране на административнонаказателната отговорност на

нарушителя. В този случай, записът на мобилното техническо средство създава висока степен на достоверност като годно доказателствено средство.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3660/09.08.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 7361/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 94-и състав.

ОСЪЖДА Ц. Р. К., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80,00 лв. разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: